

نگاهی به توسعه پایدار در معماری خاک پناه

وحیده رحیمی مهر^{*}

پست الکترونیکی: yekta.rahimi@yahoo.com

کارشناس ارشد معماری

چکیده

آثار سوءتکنولوژی مدرن بر روی محیط زیست نوعی آگاهی نسبت به مسائل زیست محیطی را در مردم به وجود آورده و با توجه به کاهش مستمر انرژی های تجدید ناپذیر و همچنین وجود منابع مناسب انرژی های پایدار (خورشید، زمین، باد و...) در کشور ما معماران می توانند با طراحی معماری مناسب و هماهنگ با اقلیم و محیط زیست، فضایی مناسب با آسایش حرارتی مطلوب به وجود آورند. بهره گیری از قابلیت های ترازهای زیرین زمین برای تامین نیازها و پاسخ به تقاضای شهر و مراکز آن و تعادل بخشی به آنها، که ارتقای کیفیات محیطی را در پی دارد، یکی از راهکارهای طراحی به ویژه در مناطق گرم و خشک می باشد. در گذشته زمین به عنوان نشانه ای از پایداری در معماری سنتی بوده و در معماری امروز نیز در کنار نگرش های دیگر مورد توجه معماران و طراحان شهری قرار گرفته است. این پژوهش که حاصل مشاهدات عینی و مطالعات کتابخانه ای است به صورت تحلیلی - توصیفی به تشریح بناهای خاک پناه، انواع ساختار بنا در پناه زمین و عملکردهای آنها به عنوان یک شاخصه پایداری در معماری بومی می - پردازد، سپس با ذکر نمونه های شاخص آن در جهان و در نهایت نتایج بنیادی درصدد یادآوری یکی از شاهکارهای معماری پایدار و همساز با اقلیم و بکارگیری آن در معماری معاصر خواهد بود.

واژه های کلیدی: زمین، بناهای خاک پناه، معماری پایدار، همساز با اقلیم، انرژی های پایدار.